

Móra d'Ebre crearà un museu dedicat a Julio Antonio i altres escultors

Arriben des de Madrid les despulles de l'il·lustre escultor i la seua mare, cent anys després de la seua mort

Moment de l'arribada, ahir al matí, del conjunt escultòric de la sepultura, que serà restaurada per una empresa de Móra d'Ebre. FOTO: JOAN REVILLAS

Les restes van arribar en un cotxe fúnebre al cementiri de Móra d'Ebre, on s'està preparant un espai per acollir-les que s'inaugurarà al febrer. FOTO: JOAN REVILLAS

MARINA PALLÀS
MÓRA D'EBRE

Les restes de l'escultor Julio Antonio i de la seua mare i el conjunt arquitectònic de la seua tomba ja són a Móra d'Ebre, coincidint amb el centenari de la seua mort (1919). Ahir van viatjar des de Madrid fins a la capital de la Ribera d'Ebre, municipi natal de l'insigne escultor. Ara, el conjunt arquitectònic de la tomba serà restaurat per una empresa de Móra d'Ebre, i està previst que s'inaugure la tomba al cementiri en un acte institucional a meitat mes de febrer de l'any que ve.

La setmana passada va portar-se a terme l'exhumació de les restes a Madrid, al cementiri de l'Almudena. El trasllat de les seues restes de Madrid a Móra d'Ebre dona pas ara a una desena d'activitats sobre l'artista promogudes pel Museu d'Art Modern de la Diputació a Tarragona, com exposicions, actes commemoratius i la presentació del llibre *Julio Antonio, un segle després*.

«És una satisfacció enorme que després de 100 anys una personalitat tan potent com Julio Antonio pugua descansar per fi a Móra d'Ebre de forma definitiva», ha valorat l'alcalde de Móra d'Ebre,

Joan Piñol. «Vull destacar que aquest procés no ha sigut gens fàcil, però hem comptat amb la implicació inestimable de la Diputació de Tarragona. També cal agrair la predisposició del familiar Víctor Viladrich i totes les facilitats que ha ofert la família Marañón, propietària de la tomba. Era gairebé un somni portar Julio Antonio fins aquí i ara és una realitat», ha declarat.

Des de la Diputació de Tarragona i l'Ajuntament de Móra d'Ebre s'ha treballat pel trasllat de les restes de Julio Antonio i la seua mare, donada l'estima que la seua localitat natal té per l'artista. De fet, a Móra d'Ebre, l'institut d'ensenyament secundari porta el seu nom i a la plaça de Dalt del municipi hi ha un monument en honor seu, obra de l'artista Santiago Costa.

L'Ajuntament de Móra d'Ebre ara està en tràmits per adquirir un habitatge de 800 metres quadrats que es rehabilitarà per acollir un museu per posar en valor la figura de Julio Antonio, així com la d'altres escultors del municipi com Carles Mani o Santiago Costa. «Ens agradaria fer-ho possible el 2019, però requereix una inversió important. Seria un centre que dedicaria una planta a

Un talent precoç El gran renovador de l'escultura a l'Estat espanyol

Julio Antonio és el nom amb el qual es coneix Antonio Rodríguez Hernández (Móra d'Ebre, 6 de febrer de 1889 - Madrid 1919), considerat el gran renovador de l'escultura a l'Estat espanyol. És l'autor de l'escultura 'Monument als Herois de 1811', coneguda com 'Els despulats' i ubicada a la Rambla Nova de Tarragona. Una altra obra cabdal seva, la darrera feta per encàrrec, és el 'Mausoleu Lemonier', que es pot visitar al

Julio Antonio, una segona a altres escultors morencs i una tercera dedicada a l'àmbit formatiu», ha avançat l'alcalde, Joan Piñol, al *Diari*.

Piñol explica que el fet que Móra d'Ebre haja sigut bressol d'aquests escultors de renom podria venir «pel fet que els infants abans jugaven amb el fang i modelaven formes a la riba de l'Ebre».

El nét del doctor Gregorio Marañón (qui va encarregar la tom-

Museu d'Art Modern de la Diputació a Tarragona. Les seves primeres classes d'escultura les va rebre a l'Ateneu de Tarragona, i a Barcelona al taller de l'escultor Feliu Ferrer Galzeran. Als 18 anys es trasllada a Madrid, pensionat per la Diputació de Tarragona, i treballa al taller de Miquel Blay Fàbregas, un dels escultors més importants d'aquest període a Madrid. Amb Miquel Viladrich Vila munta el seu primer taller. El 1908 modela la seva primera obra important 'María, la gitana', on ja demostra la seva gran personalitat i trenca amb l'escultura pròpia de l'època. Després d'un viatge per Itàlia,

torna a Espanya, i al poble d'Almadén (Ciudad Real) fa una sèrie de retrats anomenats 'Bustos de la raza', on representa gent del poble.

Julio Antonio va morir el 1919, amb només 30 anys, a causa de la tuberculosi, i va ser enterrat al cementiri de l'Almudena de Madrid. Durant la seua malaltia el va acompanyar, com a amic i com a metge, el Dr. Gregorio Marañón Posadillo. Les restes de Julio Antonio van ser enterrades en una sepultura propietat d'aquest metge, en la qual també seria enterrada la seua mare, Lucía Hernández Costa, anys més tard, el 1938.

ba de Julio Antonio), Gregorio Marañón y Bertrán de Lis, va autoritzar l'exhumació i el trasllat de les seues restes. «Em va semblar el més natural, i amb el suport de la meua família vaig fer tots els passos necessaris perquè això fos possible», explica al *Diari*, tot remarquant que cal que Julio Antonio rebe el reconeixement que mereix en l'àmbit de la cultura i de la ciutadania.

«Des de petit he vist a casa dels meus avis obres importants de

Julio Antonio, a qui tenien admiració i afecte. Mai oblidaré el primer dia en què vaig anar a la universitat, quan el meu avi va despenjar i regalar-me un preciós dibuix de Julio Antonio amb la següent dedicatòria: «A Gregorio Marañón, el meu estimadíssim amic. Julio Antonio, 1914». Aquest dibuix, del qual el meu avi no es va separar ni tan sols durant el seu exili, va ser la primera obra d'art de la meua col·lecció», explica Marañón.